

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 20 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, declarat de inculpatul

Stavilă Fiodor

anterior condamnat prin:

1) *sentința Judecătorei Râșcani, Chișinău, din 04.04.2002, în baza art. 102 alin. (1), 102 alin. (3), 103^l alin. (2), 39 Cod penal (1961) la 13 ani închisoare;*

2) *Judecătorei Buiucani, Chișinău, din 24.03.2016, în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare;*

3) *sentința Judecătorei Râșcani, Chișinău, din 13.05.2016 și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08.11.2016 în baza art. 172 alin. (1) Cod penal la 6 ani închisoare.*

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.08.2016 – 20.01.2020,
instanța de apel: 19.02.2020 – 15.07.2020,
instanța de recurs: 23.10.2020 – 20.01.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 20 ianuarie 2020, Stavilă Fiodor a fost condamnat în baza art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal la 7 ani închisoare, art. 171 alin. (2) lit. a) Cod penal la 7 ani închisoare și art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 10 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate prin sentința respectivă și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08.11.2016, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 20.01.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 07.01.2016 până la 20.01.2020.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Xxxx Obuh prejudiciul moral în sumă de 40.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Stavilă Fiodor, la 22 octombrie 2005, aproximativ orele 23.30, în timp ce se afla în zona scării nr. 2, etajului 8 al blocului locativ, amplasat pe adresa: str. Xxxx, mun. Chișinău, având intenția și urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în mod pervers și natural, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aplicând violența și constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea Xxxx Obuh de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza imobilizării, precum și din frică față de el, a întreținut cu ea un raport sexual forțat, în formă perversă contrar voinței acesteia.

Tot el, la 22 octombrie 2015, aproximativ orele 23:30, în timp ce se afla în zona scării nr. 2, etajului 8 al blocului locativ, amplasat pe adresa: str. Xxxx, mun. Chișinău, având intenția și urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, aplicând violența și constrângerea fizică și psihică, profitând de imposibilitatea Xxxx Obuh de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza imobilizării, precum și din frică față de el, a impus-o să se dezbrace de haine și lenjeria intimă, și profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza imobilizării, precum și din frică față de el, a întreținut cu ea un raport sexual forțat, contrar voinței acesteia.

Tot el, la 22 octombrie 2015, folosindu-se de faptul că, victima fiind speriată, a părăsit în grabă locul comiterii acțiunilor forțate cu caracter sexual în privința sa, lăsând la fața locului hainele în care era îmbrăcată, inclusiv, o scurtă, a sustras în mod ascuns din buzunarul scurtei ce aparține Xxxx Obuh, un telefon mobil de model "Samsung Galaxy S2" de culoare negru, în valoare de 3000 de lei, în care se afla introdusă cartela SIM 078487357, cauzând părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu a săvârșit violul părții vătămate, nu i-a sustras careva obiecte, deoarece la data de 22 octombrie 2014 a fost invitat la o zi de naștere la un cunoscut, casa fiind cu 9 etaje. Cu băieții au ieșit la fumat, femeile fumau cu un etaj mai sus. Când venea de la fumat, a găsit pe scară un telefon mobil. La orele 01 sau 02 a luat un taxi, care l-a dus direct acasă. Pe partea vătămată nu o cunoaște, nu știe de ce a procedat așa.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită integral prin următoarele probe:

declarațiile părții vătămate Obuh Xxxx, că pe inculpat l-a văzut prima dată la 22.10.2015. În această zi, în jurul orelor 22:30, după ea a venit prietenul ei, Gheorghean Vladimir, cu care a plecat în sectorul Râșcani, deoarece prietenul ei având o intrevvedere cu o cunoștință. Ulterior, ei împreună cu automobilul lui Gheorghean V. s-au întors în sectorul Botanica, mun. Chișinău, spre blocul locativ, amplasat pe str. Xxxx mun. Chișinău, unde el închiriază apartament. În timpul deplasării, lui Vladimir i-a parvenit

un apel telefonic, prin care el a primit o comandă de la serviciu, după care el a decis să o ducă pe ea la apartamentul său și i-a dat cheile de la apartament. Ajungând în fața blocului locativ din str. Xxxx, mun. Chișinău, ea s-a îndreptat spre intrare în blocul locativ, iar Vladimir a plecat la chemare. Era undeva jumătate la doisprezece noaptea. În fața scării stăteau trei bărbați pe care nu îi cunoștea, care fumau. Trecând scara pe lângă ei, aceștia s-au salutat cu ea, la ce ea s-a salutat cu ei și unul dintre aceștia a intrat în scară după ea. În timp ce aștepta ascensorul, el i-a propus să meargă la dânsii că au o zi de naștere la o prietenă în casa dată la primul etaj, la ce ea a refuzat. A venit ascensorul și el a intrat cu ea și tot prelungea și o ruga să meargă cu dânsul. Au ajuns la etajul 8, ea a scos din buzunarul scurtei cheile să deschidă ușa apartamentului și s-a întors cu spatele la el și el a început să îi maseze umărul. Ea s-a întors, s-a speriat și voia să deschidă mai repede ușa, însă bărbatul a apucat-o de gât și a tras-o în dosul ascensorului. El stătea cu fața la ea, înfățișarea acestuia corespunde cu a inculpatului, ea este convinsă cu certitudine că, este acea persoană. Nu ține minte cu care, dar cu o mână o ținea de mână mai jos de umăr și cu altă mână - de gât, și ea nu putea să răsufle. În acest moment îi spunea să fie liniștită, să nu strige că, dacă ceva el poate să o înnădușe. El vorbea în rusă, i-a spus să se comporte liniștită că, altfel o sugrumă sau îi taie gâtul. Ea era în șoc, parcă s-a stopat, odată l-a rugat să o lase în pace, dar fără folos. El o ținut-o puțin așa fără aer, pe urmă i-a dat drumul. El i-a spus să se pună în genunchi. A tras-o în dosul ascensorului, unde este tubul de evacuarea gunoii, ca să se ocupe de sex oral. A apucat-o cu mâinile de cap și cu altă mână a deschis pantalonii și a forțat-o să facă sex oral, în perioada aceasta o ținea de umeri că era în genunchi. Pe urmă o ridicat-o și i-a spus să scoată prezervativul de la dânsul din buzunar, să-l deschidă și să-l pună ea singură. Ea a scos prezervativul din buzunarul la chiloți, el i-a indicat unde se găsește. L-a scos, l-a deschis și l-a îmbrăcat pe organul genital, după care a întreținut cu ea un act sexual natural. După aceasta o dezbrăcat-o de scurtă și a așternut-o jos pe podea, a culcat-o pe scurtă, punea degetele mari pe ochi ei, apăsa și îi spunea că, dacă va spune cuiva ce se întâmplă aici, o să-i scoată ochii, o apuca de gât și spunea că o să-i taie gâtul. Pe urmă o dezbrăcat-o de pantaloni și a mai susținut încă un raport sexual.

În acest timp ascensorul s-a pornit, s-au deschis ușile la un etaj mai jos, și el a crezut că cineva vine. El s-a sculat și s-a dus să se uite dacă cineva vine, în momentul acela ea s-a sculat, l-a împins pe scări și a fugit. Era cu pantaloni și lenjerie intimă pe jumătate dezbrăcată, tot era pe un picior, a ieșit din scară și a fugit spre strada Independenței. A alergat până la stradă, doar un băiat trecea în partea cea de stradă. L-a rugat să-i dea telefonul să telefoneze, însă el a râs de ea și a mers înainte. Mai în jos stătea o mașină de la serviciul de pază, au auzit-o și i-au oferit ajutor. Au suit-o în mașină și au venit cu ea la bloc, s-au urcat cu ea la etaj și i-au spus să cheme poliția, când au ajuns la bloc, a ajuns și prietenul ei. Au urcat pe etaj și acolo era numai scurta, iar telefonul ei mobil de model "Samsung Galaxy S2", de culoare neagră, în valoare de 3000 lei, nu era, a fost sustras;

procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, potrivit cărui partea vătămată, Obuh Xxxx, din cele 5 persoane prezentate spre recunoaștere, sub nr. 5 a recunoscut pe persoana, care a întreținut cu ea rapoarte sexuale forțate în noaptea de la 22 spre 23.10.2015, acesta fiind Stavilă Fiodor, a.n. xxxx;

procesul verbal de percheziție corporală din 23.10.2015, din care rezultă că, în urma percheziției corporale a reținutului Stavilă Fiodor, la acesta a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model "Nokia", IMEI..., un telefon mobil de model "Samsung" cu IMEI: xxxx;

declarațiile martorului Gheorghean Vladimir, că începând cu anul 2015 locuiește în chirie pe str. Xxxx. La acel moment locuia împreună cu Obuh T. pe adresa sus-indicată. În anul 2015, seara, aproximativ orele 23:00, a lăsat-o pe Obuh T. cu tot cu pachetele de la McDoonald's lângă scara blocului, deoarece a avut o comandă legată de serviciu, și a plecat. În acel moment, lângă scară se aflau 2 vecini de la etajul 1 și inculpatul. Este convins că, acesta era inculpatul, deoarece curtea unde locuia, era iluminată bine. Vecinii sărbătoreau o aniversare, ușa scării era deschisă, deoarece ei au ieșit să fumeze. Când a ieșit din curtea blocului, a văzut cum Xxxx a intrat în ușa scării și inculpatul a intrat după ea. A crezut că, este invitatul vecinilor, care în acea zi sărbătoreau o aniversare. S-a întors peste 45 de minute, a ieșit din mașină și când s-a apropiat de scară, a venit o mașină MAI Paza de Stat, din care au ieșit 2 colaboratori de pază și Xxxx. Ea era speriată, a zis că, inculpatul e acolo sus, și el împreună cu ea și colaboratorii de pază au urcat cu ascensorul la et. 8. Când au ajuns acolo, nu era nimeni, însă pe jos lângă țeava de gunoi era scurta Xxxx și o cizmă. Când se aflau pe scară, Xxxx a spus că a fost atacată de un bărbat la ieșirea din ascensor, după care colaboratorii de pază au zis să cheme poliția. Au coborât jos, au urcat în mașină și Xxxx i-a povestit ce s-a întâmplat: a fost atacată, strangulată, totodată ea își pierde cunoștința. Inculpatul a amenințat-o că, are în buzunar un cuțit, iar dacă nu face ceea ce zice el, o va ucide. A strâns-o la perete după ascensor și a impus-o să facă sex oral. După care a impus-o să se dezbrace de scurtă, să o pună pe podea și să scoată pantalonii. Inculpatul i-a zis să scoată din buzunarul lui prezervativele. A impus-o să îmbrace prezervativul, după ce a întreținut un raport sexual cu ea. În acel moment s-a deschis liftul la un etaj mai jos și inculpatul s-a dus la scară să verifice dacă a ieșit cineva din acesta. În acel moment Xxxx și-a revenit și a fugit pe scări spre ieșire. A încercat să sune la unul din apartamente, după care a fugit mai departe. A fugit afară să caute ajutor, a cerut de la un trecător să-i dea telefon pentru a suna, însă acesta a zâmbit și a plecat mai departe. Xxxx nu a avut posibilitatea să sune de la telefonul personal, deoarece telefonul de model Samsung era în buzunarul scurtei, care a rămas sus. A mai explicat că, când a venit poliția, au zis să apeleze pe numărul de telefon al Xxxx. La receptor a răspuns un bărbat: "Da", după care a deconectat telefonul. Ulterior el a încercat să apeleze din nou, dar nu mai răspundea nimeni. Peste 2 zile la numărul lui de telefon mobil a telefonat anchetatorul și a chemat-o pe Xxxx la poliție pentru recunoaștere, iar el a însoțit-o. Doar ea a participat la recunoaștere, el a rămas în coridor și nu a participat la această acțiune. După ce a ieșit de la recunoaștere, Xxxx i-a spus că, l-a recunoscut cu certitudine pe atacator. Anchetatorul a spus că, telefonul Xxxx a fost găsit și se află la expertiză. A mai concretizat că, în jurul gâtului erau urme roșii, din spusele Xxxx, de la strangulare. Alte careva semne vizibile nu a văzut la ea;

înregistrările video, prezentate de către acuzatorul de stat și vizionate în cadrul ședinței de judecată, conform căror persoana reținută povestește liber, fără careva presiuni că, partea vătămată a intrat în scară, prima a început a discuta cu el. Din această discuție el a înțeles că, ea nu este împotriva de a întreține cu el un raport sexual. S-au

ridicat împreună cu ascensorul sus, el a încercat, la înțelegerea comună cu partea vătămată, să întrețină un raport sexual, însă, auzind zgomotul unei uși din scară (persoana reținută, ridicându-se de pe scaun, a arătat cum s-a produs zgomot), ea s-a speriat și a fugit. La întrebările ofițerului persoana reținută a explicat că, posibil, partea vătămată îl cunoștea de undeva mai înainte. În ședința de judecată inculpatul a declarat că, persoana pe înregistrarea video seamănă, dar nu este el.

Astfel, argumentele inculpatului că nu recunoaște violul și acțiunile cu caracter pervers, precum și sustragerea telefonului mobil, sunt nefondate, deoarece probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv, declarațiile părții vătămate depuse sub jurământ, fiind avertizată conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, au confirmat pe deplin și fără careva îndoieli, vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea penală pentru cele comise.

Mai mult, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, acțiunile procesuale care au avut loc nemijlocit după comiterea de către Stavilă F. a infracțiunilor incriminate, partea vătămată Obuh T. a recunoscut persoana cu nr. 5 și a declarat că, "... anume aceasta persoană a întreținut cu ea rapoarte sexuale forțate în noaptea de 22-23.10.2015", și a indicat semnele concrete, conform cărora l-a recunoscut.

În acest sens, versiunea inculpatului că la acțiunea de recunoaștere au participat numai 3 persoane, este neîntemeiată, deoarece prezența la procedura de recunoaștere anume a 5 persoane este confirmată prin semnăturile acestora în procesul-verbal întocmit la 23.10.2015, și prin Planșa ilustrativă.

Circumstanțele comiterii actelor sexuale săvârșite prin constrângere fizică și psihică de către inculpat, s-a confirmat și prin declarațiile părții vătămate privind folosirea prezervativului, iar conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2015 și Planșa ilustrativă: "... pe podea a fost depistată o peliculă de culoare galbenă cu inscripția "ROMED".

Declarațiile părții vătămate sunt veridice, întrucât au fost depuse sub jurământ, sunt analogice declarațiilor depuse de către numita în cadrul urmăririi penale, susținute pe deplin de către celelalte probe indirecte, care au demonstrat cert că, inculpatul a săvârșit fapte de viol asupra părții vătămate, nefiind depistate careva divergențe între declarațiile părții vătămate, în calitate de probă directă și declarațiile martorului Gheorghean V., conținutul procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, conținutul procesului-verbal de percheziție corporală a lui Stavilă F. din 23.10.2015, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Sunt nefondate afirmațiile inculpatului că s-ar fi aflat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxx, în ziua de 22 octombrie 2015, la sora unui cunoscut Mișa, deoarece la stadiul urmăririi penale nu a indicat casa concretă, apartamentul, în care a avut loc această petrecere, nu a înaintat niciun demers prin care a solicitat audierea prietenului său Mihail, cu care a venit în ospetie, sorei acestuia - Ana, refuzând în genere de a da careva declarații pe parcursul urmăririi penale.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere

fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința, săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit acțiuni violente cu caracter sexual, cât și în baza art. 171 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un viol și în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond, în conformitate cu art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care, conform art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, comise intenționat, motivul acestora, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunilor comise, de persoana inculpatului - nu este încadrat în câmpul muncii, duce un mod de viață antisocial, anterior condamnat, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, de condițiile de viață ale familiei acestuia, cât și de impactul faptei prejudiciabile asupra victimei.

Ori, la momentul comiterii infracțiunii, antecedentele penale erau valabile, și inculpatul după eliberarea din penitenciar a comis infracțiuni analogice, pentru care în prezent ispășește pedeapsă sub formă de închisoare.

Având în vedere că, inculpatul, fiind condamnat pentru trei infracțiuni intenționate, dintre care două fiind grave, antecedentul penal nefiind stins, a săvârșit din nou cu intenție infracțiuni intenționate analogice, pentru care a fost condamnat, și la data de 22 octombrie 2015 a continuat activitatea sa criminală prin comiterea unor infracțiuni analogice, nefăcând concluziile necesare despre necesitatea corectării, instanța a stabilit că, Stăvilă F. a săvârșit infracțiunea în speță în stare de recidivă periculoasă, fiind echitabilă aplicarea unei pedepse numai sub formă de închisoare, care urmează să fie executată în penitenciar de tip semiînchis.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând rejudecarea cauzei.

Apelantul a invocat că nu a comis fapta incriminată, sentința este una ilegală și inequitabilă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate, or, împrejurările ce dovedesc în afara oricăror dubii vinovăția lui Stăvilă F. în comiterea faptelor penale incriminate, au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Afirmațiile inculpatului privind nevinovăția, reprezintă opinia subiectivă a acestuia, or, prima instanță, în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub

aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. a), art. 172 alin. (2) lit. a), art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Obuh Xxxx, martorului Gheorghean Vladimir, procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, procesul verbal de percheziție corporală din 23.10.2015, CD-lui cu înregistrarea audierii lui Stavilă F.

Sunt nefondate declarațiile inculpatului precum că dânsul nu a avut nici un raport sexual cu partea vătămată și le consideră ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și a fost confirmat prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

La fel, deși martori direcți care să confirme existența actelor sexuale forțate între inculpat și partea vătămată nu au fost, la caz s-a ținut cont de declarațiile martorului Gheorghean V., care a indicat că după ce a lăsat-o pe Obuh T. la scara blocului, a văzut că în acel moment lângă scară se aflau 2 vecini de la etajul 1 și inculpatul. Este convins că, acesta era inculpatul, deoarece curtea unde locuia, era luminată bine. Vecinii sărbătoreau o aniversare, ușa scării era deschisă, deoarece ei au ieșit să fumeze. Când a ieșit din curtea blocului, a văzut cum Xxxx a intrat în ușa scării și inculpatul a intrat după ea.

Mai mult, martorul în cauză a relatat că după ce s-a întors acasă, peste 45 de minute, a ieșit din mașină și când s-a apropiat de scară, a venit o mașină MAI Paza de Stat, din care au ieșit 2 colaboratori de pază și Xxxx, care era speriată, a zis că, inculpatul e acolo sus, și el împreună cu ea și colaboratorii de pază au urcat cu ascensorul la et. 8. Când au ajuns acolo, nu era nimeni, însă pe jos lângă țeava de gunoi era scurta Xxxx și o cizmă. Când se aflau pe scară, Xxxx a spus că, a fost atacată de un bărbat la ieșirea din ascensor, a fost dezbrăcată, strangulată, totodată ea își pierde cunoștința. Inculpatul a amenințat-o că, are în buzunar un cuțit, iar dacă nu face ceea ce zice el, o va ucide. A strâns-o la perete după ascensor și a impus-o să facă sex oral. După care a impus-o să se dezbrace de scurtă, să o pună pe podea și să scoată pantalonii. Inculpatul i-a zis să scoată din buzunarul lui prezervativele. A impus-o să îmbrace prezervativul, după ce a întreținut un raport sexual cu ea.

În acest context, deși inculpatul a declarat că pe partea vătămată nu o cunoaște, iar în ziua de 22 octombrie 2015 nu a avut niciun raport sexual, acestea sunt contradictorii, or, conform înregistrării audierii lui Stavilă F., acesta a povestit liber, fără careva presiuni că, partea vătămată a intrat în scară, prima a început a discuta cu el, iar din această discuție el a înțeles că, ea nu este împotriva de a întreține cu el un raport sexual. S-au ridicat împreună cu ascensorul sus, el a încercat, la înțelegerea comună cu partea vătămată, să întrețină un raport sexual, însă, auzind zgomotul unei uși din scară, ea s-a speriat și a fugit.

Faptul indicat de inculpat că, bărbatul filmat din video nu este el, reprezintă o metodă de apărare, în situația în care, nu poate fi pusă la dubii veridicitatea și legalitatea acestei înregistrări efectuate în cadrul urmăririi penale.

Referitor la acțiunea adiacentă, care completează latura obiectivă, manifestată prin constrângerea fizică, constrângerea psihică și profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, în speță, se remarcă că inculpatul a comis

raportul sexual, aplicând violență fizică și psihică asupra ei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, or, din declarațiile părții vătămate a rezultat că, inculpatul cu o mână o ținea de mână mai jos de umăr și cu altă mână - de gât, și ea nu putea să răsuflă, în acest moment îi spunea să fie liniștită, să nu strige că, dacă ceva, el poate să o înnădușe. El vorbea în rusă, i-a spus să se comporte liniștită, altfel o sugrumă sau îi taie gâtul. Ea era în șoc parcă s-a stopat, odată l-a rugat să o lase în pace, dar fără folos. El a ținut-o puțin așa fără aer, pe urmă i-a dat drumul.

Or, constrângerea fizică poate consta în lovire sau în oricare alte acte de violență fizică exercitate asupra victimei pentru a înfrânge împotrivirea acesteia la raportul sexual. Se are în vedere, inclusiv, imobilizarea fizică a victimei sau dezbrăcarea cu forță a acesteia.

La rândul său, constrângerea psihică, presupune înfrângerea sau paralizarea rezistenței victimei, concretizată în amenințarea cu aplicarea imediată a violenței fizice, dacă victima nu se va conforma cerințelor făptuitorului.

Prin urmare, asupra părții vătămate a fost aplicată atât constrângerea fizică, cât și psihică, or, în cadrul cercetării judecătorești, a fost confirmat că inculpatul a imobilizat-o pe partea vătămată, ultima opunând rezistență, însă nu a reușit să se opună forței fizice inculpatului. Mai mult, partea vătămată nu putea să opună rezistență, dat fiind faptul că inculpatul i-a spus că o va omorî având asupra sa un cuțit, astfel, dânsa fiind în stare de șoc.

La caz, obiectul juridic al acestei infracțiuni l-a constituit anume telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S2" de culoare negru, care la momentul actelor sexuale forțate, se afla în scurta părții vătămate care și este proprietar de facto și de iure.

Iar, după ce partea vătămată a fugit de la locul comiterii infracțiunii, inculpatul a sustras din scurta părții vătămate telefonul mobil, or, din probatoriul cercetat rezultă că, la locul faptei a fost găsit doar scurta și o cizmă.

Totodată, potrivit procesului-verbal de percheziție corporală din 23.10.2015, rezultă că, în urma percheziției corporale a reținutului Stavilă S., cum s-a prezentat inculpatul în momentul reținerii, la acesta a fost depistat și ridicat un telefon mobil de model "Nokia", IMEI, un telefon mobil de model "Samsung" cu IMEI: xxxx

Sub aspectul dat, s-a confirmat pe deplin intenția inculpatului de a sustrage bunul, care aparține părții vătămate, în situația în care din declarațiile martorului Gheorghean V., a rezultat că atunci când a venit poliția, au zis să apeleze pe numărul de telefon al Xxxx. La receptor a răspuns un bărbat: "Da", după care a deconectat telefonul, ulterior el a încercat să apeleze din nou, dar nu mai răspundea nimeni.

În contextul dat, este declarativă afirmația inculpatului precum că telefonul mobil a fost găsit pe scările blocului, a întrebat persoanele de la zi de naștere, dacă nu a pierdut cineva un telefon, nimeni nu a spus că a pierdut, or, în acest sens, nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente, atâta timp cât partea vătămată Obuh T. a indicat direct la inculpat ca la persoana care a comis faptele infracționale.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, partea vătămată, din cele 5 persoane prezentate spre recunoaștere, sub nr. 5 a recunoscut-o pe persoana, care a întreținut cu ea rapoarte sexuale forțate în noaptea de 22 spre 23.10.2015, acesta fiind Stavilă F.

Astfel, a fost demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului sunt plasate anume sub aspect penal, faptele fiind dovedite prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art.171 alin. (2), lit. a), 172 alin. (2) lit. a) și 186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, iar pedeapsa numită a corespuns cu principiul proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând rejudecarea cauzei.

Recurentul a invocat că, nu a comis infracțiunea incriminată.

La etajul 3-5 a vorbit cu o doamnă, dar sigur nu cu partea vătămată, Obuh T.

Înregistrarea video este falsă. Partea vătămată împreună cu martorul, care este și concubinul său, fac rost de bani prin intermediul instanțelor de judecată, însă ambii mint.

La 23.10.2015, aproximativ orele 01.00, pe scări a găsit un telefon negru. În cadrul dosarului penal lipsesc declarațiile martorilor care locuiesc la etajul 1 al casei nr. 30/4 din str. Independenței, ori, în acea seară el a fost la ei în ospetie.

Hotărârile judecătorești sunt bazate doar pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul vizat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Obuh Xxxx, ale martorului Gheorghean Vladimir, procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 23.10.2015, procesul verbal de percheziție corporală din 23.10.2015, CD-lui cu înregistrarea audierii lui Stăvilă F., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile inculpatului, probele administrate pe caz demonstrând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. a), 171 alin. (2) lit. a) și 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Stavilă Fiodor xxxx, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 20 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2020, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun